

się 4. listopada 1831 roku w Grabówce na Podolu. Wykształcenie szkół średnich odebrał w gimnazjum niemirowskim, zaś w roku 1859 na wszechnicy w Moskwie uzyskał stopień doktora medycyny i jako lekarz osiadł w Niemirowie. W roku 1864 za udział w powstaniu został wygnany do Kierenska, skąd

szereg prac z dziedziny społeczno lekarskiej. W roku 1874 powołuje do życia komitet sanitarny, pierwszy w Królestwie. W roku 1877 zostaje ławnikiem miasta i godność tę sprawuje aż do chwili wybuchu wojny. Od tegoż równie roku jest czynnym członkiem Rady gubernialnej Dobroczynności publicznej.

z sali koncertowej: Kwartet czeski, który wystąpi w Krakowie w dniu 9 listopada

po czterech latach wygnania pozwolono mu wrócić, lecz nie do okolic rodzinnych, gdzie mógł być znowu niebezpiecznym „miateżnikiem” — tylko do „kraju przywisańskiego”, pod opieką „oberpolicmajstrów”. Zrazu osiadł w Warszawie, gdzie ożenił się z Teklą Kwiatkowską, również w swoim czasie wygnanką sybirską za sprawy polityczne. W roku 1869 otrzymał pozwolenie osiedlenia się w Piotrkowie. Zamiłowanie pracy zawodowej i dobra społecznego zjednało mu wnet mir ogólny, a takt, z jakim umiał pogodzić godność Polaka z zależnością od miejscowych władz moskiewskich, sprawił, że dla dobra miasta i niezliczonej liczby jednostek uzyskał niejedno prędzej i skuteczniej, niż możnaby się było spodziewać po znanej nieprzychylności rządu zaborskiego. W roku 1871 zakłada pismo „Tydzień Piotrkowski” i umieszcza w nim aż do roku 1912 cały

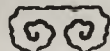
Jest inicjatorem i założycielem ochotniczej straży ogniowej (1878), oraz Towarzystwa Dobroczynności dla chrześcijan (1885). W roku 1887 zostaje kuratorem szpitala św. Trójcy i szpital ten rozszerza. W roku 1892 obejmuje w opiekę fundację imienia Kaczorowskiego w Piotrkowie i tyle wkłada pracy i zachodu w administrację, że wnet wszystkie zawikłane sprawy uporządkował i w czyn wprowadził myśl ofiarodawcy, to jest, aby z dochodów fundacji wypłacać rokrocznie słuchaczom medycyny sześć stypendyów po 300 rubli, oraz wynagradzać i wydawać corocznie prace konkursowe. W r. 1900 jest założycielem i członkiem Rady Towarzystwa Kredytowego miejskiego, oraz delegatem z Piotrkowa do Bura popierania pracy społecznej w Warszawie. W roku 1906 wybrany prezesem Koła Folskiej Macierzy szkolnej w Piotrkowie i członkiem zarządu

z karty żałobnej S p. Antoni Gozdawa-Strzyżowski.

głównego w Warszawie, przyjmuje wybór nie jako czystą godność, ale jako powołanie do nowej orki. I choć starzec 86 letni, nie opuszczał pługa, troszcząc się jeszcze w ostatnich chwilach przed śmiercią o byt i los tego wszystkiego, czemu dał początek, co ożywił i prowadził.

Cześć jego pamięci!

Intronizacja Rady regencyjnej w Warszawie: Członkowie b. Rady Stanu udają się z katedry na Zamek królewski

(Fot. Duięba.)